

er en af de fornemste til at ivre imod den offentlige tysksprogede Folkeskole i Nord-slesvig som en Skole, der ikke har de tyske Forældres Tillid, men bør erstattes af Privatskoler. Hvis denne Politik konsekvent føres igennem, vil det Problem, som det ærede Medlem Hr. Schmidt nu lægger saa overmaade megen Vægt paa her, ganske miste sin Betydning.

Medens jeg taler om Uddannelsen af de tyske Lærere ved Universiteter i Tyskland, forekommer det mig, at der ved den Ordning, der er truffet af den højtærede Undervisningsminister, er en Omstændighed, som virkelig i høj Grad er besynderlig. Man havde i sin Tid tænkt sig den Mulighed at lade de tyske Lærere ved de offentlige Skoler fuldende deres Uddannelse ved Petri Skole her i København — en god Tanke; ingen vilde kunde bestride, at dette var i Tilslutning til den tyske Kultur —, men man har valgt at sende dem ned til Professor P. Petersen i Jena. Jeg kalder dette besynderligt. Jeg kalder det besynderligt, at man til Lærere for vordende danske Embedsmænd udvælger just en Mand, der er kendt for sit stærkt antidanske Sindelag, og som i Afstemningstiden 1919—20 ikke paa nogen Maade har lagt Skjul paa dette, men ved mange Lejligheder har vist det overfor de Danske, ikke mindst i 2den Zone. Jeg finder det ogsaa mærkeligt, at Ledelsen af Undervisningen af disse Lærere lægges i Hænderne paa en Mand, der ved forskellige Lejligheder har lagt udpræget kommunistiske Sympatier for Dagen i sin publicistiske Virksomhed. At han har lagt udpræget kommunistiske Synspunkter for Dagen, synes mig heller ikke at kunne være et Moment, der skulde virke inciterende paa en socialdemokratisk Regering; derimod kan jeg jo bedre forstaa, at de hypermoderne pædagogiske Anskuelser, som Professor Petersen har, efter Ministerens Opfattelse kan være et egnet Grundlag, men at vi andre ikke synes det, vil man formentlig heller ikke kunne fortænke os i. Og hvorfor har man just villet vælge Jena til Centrum for denne Uddannelse? Jena er jo ikke det, det var i fordums Dage. Jena er i Virkeligheden i mange Henseender nu en Højborg for Monarkisme og Reaktion i Tyskland; Jena er i Virkeligheden ikke mere det, det var i gamle Dage, da Professor Rein sad som den højt ansete Pædagog ved Universitetet dernede.

Medens jeg taler om dette Forhold, er der en anden Ting, der ligeledes henhører under den højtærede Undervisningsminister, som jeg gerne vil gøre til Genstand for Paatale fra denne Plads, nemlig Ansættelsen af den kendte Hr. Waschnitius som Undervisningsassistent i Tysk her ved Universitetet. Saa vidt jeg ved, har samme Hr. Waschnitius i en længere Aarrække udfoldet en fremtrædende Korrespondentvirksomhed til Korrespondancebureauet „Nordschleswig“ og andre fremtrædende, yderliggaaende tyske Blade, en Korrespondancevirksomhed, som aldeles ikke lader sig bringe i Overensstemmelse med en forsonlig Aand Nationerne imellem. Jeg synes, man maatte kunne finde mere egnede Emner at ansætte som Undervisningsassistenter i Tysk end en Mand som Hr. Leo Waschnitius.

Jeg skal derefter vende mig til nogle Spørgsmaal, der henhører under den højtærede Kirkeminister; de er allerede berørt af det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle), men da man ogsaa har bedt mig fremdrage dem ved denne Lejlighed, skal jeg gøre det.

Først skal jeg omtale den Ulighed, der er med Hensyn til Tiendeafløsningen i de forskellige Sogne; nogle Steder er Tienden afløst, andre Steder hviler den endnu paa Ejendommene som en særlig tyngende Skat, og den føles jo dobbelt i de økonomisk vanskelige Tider, vi har hos os. Jeg har fremdraget dette Forhold allerede for et Aar siden her paa Rigsdagen, og jeg skal derfor nøjes med at give min fulde Tilslutning til det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssens Henvendelse om at faa en ensartet Ordning og en dertil sigtende Lov paa dette Omraade.

Dernæst er der den højt ejendommelige Sag vedrørende de kirkelige Forholds Udvikling i Vilstrup Sogn ved Haderslev, dette fra gammel Tid stærkt hjemmetyske Sogn, hvor slesvig-holstensk Sindelag og slesvig-holstenske Traditioner har en vis Hævd. Jeg har fulgt denne besynderlige Sag nøje, og fremtrædende Medlemmer indenfor Sogneraadet og Menighedsraadet har i Sommer henvendt sig til mig for at tale med mig om Sagen. Selve Sagen vil være ærede Medlemmer bekendt fra det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssens (Nørremølle) Skildring; den behøver jeg derfor ikke at gentage, men det er jo i Virkelig-